**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

DA

8980/05 (Presse 117)

PRESSEMEDDELELSE

2663. samling i Rådet

Beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik

den 2.-3. juni 2005 i Luxembourg

Formand

François BILTGEN
Luxembourgs arbejds- og beskæftigelsesminister, minister for kultur, videregående uddannelse og forskning samt minister for trossamfund
Marie-Josée JACOBS
Luxembourgs minister for familiespørgsmål og integration samt ligestillingsminister
Mars DI BARTOLOMEO
Luxembourgs sundheds- og socialminister

P R E S S E

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUXELLES Tlf.: +32 (0)2 285 8716 / 6319 Fax: +32 (0)2 285 8026
press.office@consilium.eu.int http://ue.eu.int/Newsroom

Vigtigste resultater af Rådets samling

Rådet nåede med enstemmighed til politisk enighed om et udkast til forordning om, hvilke ernærings- og sundhedsanprisninger der må anføres på mærkning, præsentation og reklame for fødevarer.

Rådet nåede med kvalificeret flertal til politisk enighed om et udkast til forordning om tilsætning af vitaminer, mineraler og andre stoffer til fødevarer.

Rådet nåede til politisk enighed om et udkast til direktiv om iværksættelse af en aftale mellem arbejdsmarkedets parter om visse aspekter af arbejdstiden for arbejdstagere i jernbanesektoren, der udfører grænseoverskridende tjenester.

Rådet nåede til politisk enighed om udkastene til forordninger om ændring af forordningerne om oprettelse af hhv. et europæisk arbejdsmiljøagentur og et europæisk institut til forbedring af livs- og arbejdsvilkårene.

Rådet nåede frem til en generel indstilling til et udkast til beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (2005-2008).

INDHOLD[1]

DELTAGERE 5

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK 8

– Retningslinjer for beskæftigelse 2005-2008 8

– Arbejdstagere i jernbanetransportsektoren - aftale mellem arbejdsmarkedets parter 10

– Bilbao-agenturet og Dublin-Instituttet 11

– Arbejdstid 13

– Økonomisk migration 15

– Europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder 17

– Beijing-handlingsprogrammet – Rådets konklusioner 18

SUNDHED 22

– Lægemidler til pædiatrisk brug 22

– Ernæringsanprisninger 24

– Tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer 25

– Handlingsprogram for sundhed og forbrugerbeskyttelse 26

– Fedme, ernæring og fysisk aktivitet - Rådets konklusioner 28

– Hiv/aids - Rådets konklusioner 32

– Mental sundhed - Rådets konklusioner 37

Eventuelt 41

[1]
- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted http://ue.eu.int.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT

Ingen

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:	
Rudy DEMOTTE	Social- og sundhedsminister
Den Tjekkiske Republik:	
Zdeněk ŠKROMACH	Vicepremierminister og arbejds- og socialminister
Petr SLÁMA	Viceminister for sundhed med ansvar for sygeforsikring
Danmark:	
Lars Løkke RASMUSSEN	Indenrigs- og sundhedsminister
Lars BARFOED	Minister for familie- og forbrugeranliggender
Claus Hjort FREDERIKSEN	Beskæftigelsesminister
Tyskland:	
Renate KÜNAST	Forbundsminister for forbrugerbeskyttelse, fødevarer og landbrug
Gerd ANDRES	Parlamentarisk statssekretær for forbundsministeren for økonomi og arbejde
Klaus Theo SCHRÖDER	Statssekretær, Forbundsministeriet for Sundhed og Social Beskyttelse
Estland:	
Jaak AAB	Socialminister
Grækenland:	
Panos PANAGIOTOPOULOS	Minister for beskæftigelse og social sikring
Spanien:	
Elena SALGADO MÉNDEZ	Minister for sundheds- og forbrugerspørgsmål
Frankrig:	
Christian MASSET	Stedfortrædende fast repræsentant
Irland:	
Mary HARNEY	Vicepremierminister, minister for sundhed og børn
Tony KILLEEN	Viceminister, Irlands Ministerium for Erhvervspolitik, Handel og Beskæftigelse, med særligt ansvar for arbejdsspørgsmål, herunder erhvervsuddannelse
Italien:	
Roberto MARONI	Arbejds- og socialminister
Francesco STORACE	Sundhedsminister
Cypern:	
Christos TALIADOROS	Arbejdsminister og minister for social sikring
Andreas GAVRIELIDES	Sundhedsminister
Letland:	
Gundars BĒRZIŅŠ	Sundhedsminister
Dagnija STAĶE	Socialminister
Litauen:	
Žilvinas PADAIGA	Sundhedsminister
Vilija BLINKEVIČIŪTĖ	Social- og arbejdsminister
Luxembourg:	
François BILTGEN	Arbejds- og beskæftigelsesminister, minister for kultur, videregående uddannelse og forskning samt minister for trossamfund
Marie-Josée JACOBS	Minister for familiespørgsmål og integration samt ligestillingsminister
Mars DI BARTOLOMEO	Sundheds- og socialminister

Ungarn:	
Gábor CSIZMÁR	Arbejds- og beskæftigelsesminister
Jenő RÁCZ	Sundhedsminister
Malta:	
Louis GALEA	Minister for undervisning, ungdom og beskæftigelse
Louis DEGUARA	Minister for sundhed, ældrespørgsmål og lokal sundhedspleje
Nederlandene:	
Johannes Franciscus HOOGERVORST	Minister for sundhed, velfærd og sport
Henk VAN HOOF	Statssekretær for arbejds- og socialspørgsmål
Østrig:	
Martin BARTENSTEIN	Forbundsminister for økonomi og arbejde
Maria RAUCH-KALLAT	Forbundsminister for sundhed og kvindespørgsmål
Polen:	
Pawel SZTWIERTNIA	Understatssekretær, Sundhedsministeriet
Rafał BANIAK	Understatssekretær, Socialministeriet
Magdalene SRODA	Ligestillingsminister (kvinder-mænd)
Portugal:	
António CORREIA DE CAMPOS	Sundhedsminister
Fernando MEDINA	Statssekretær for beskæftigelse og erhvervsuddannelse
Slovenien:	
Janez DROBNIČ	Arbejds-, familie- og socialminister
MAndrej BRUČAN	Sundhedsminister
Slovakiet:	
Ľudovít KANÍK	Minister for arbejds-, social- og familiespørgsmål
Peter OTTINGER	Statssekretær, sundhedsministeriet
Finland:	
Tarja FILATOV	Arbejdsminister
Liisa HYSSÂLÂ	Omsorgsminister
Sverige:	
Hans KARLSSON	Minister, Erhvervsministeriet, med ansvar for arbejdsmarkedsspørgsmål
Morgan JOHANSSON	Minister, Socialministeriet, med ansvar for folkesundhed og sociale ydelser
Ann-Christin NYKVIST	Landbrugsminister, med ansvar for forbrugerspørgsmål
Det Forenede Kongerige:	
Alan JOHNSON	Arbejds- og pensionsminister
Rosie WINTERTON	Viceminister, Sundhedsministeriet

Kommissionen:	
Vladimír ŠPIDLA	Medlem
Markos KYPRIANOU	Medlem

De tiltrædende staters regeringer var repræsenteret således:

Bulgarien:	
Ivanka CHRISTOVA	Vicearbejds- og socialminister
Rumænien:	
Gheorghe BARBU	Arbejdsminister, med ansvar for social solidaritet og familiespørgsmål
Mircea CINTEZA	Sundhedsminister

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK

– ***Retningslinjer for beskæftigelse 2005-2008***

Rådet nåede frem til en generel indstilling til et udkast til beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (2005-2008).

Følgende retningslinjer er omfattet af en generel indstilling:

- At gennemføre beskæftigelsespolitikker, der sigter mod fuld beskæftigelse, bedre kvalitet og produktivitet i arbejdet og styrket social og territorial samhørighed

- At anlægge en livscyklustilgang til arbejdet

- At sørge for rummelige arbejdsmarkeder, gøre det mere attraktivt at arbejde og sikre, at det for jobsøgende, herunder handicappede, og ikke-erhvervsaktive betaler sig at arbejde

- At forbedre matchningen af arbejdsmarkedsbehovene

- At skabe større fleksibilitet og samtidig sikkerhed i beskæftigelsen og begrænse opdelingen af arbejdsmarkedet, idet der samtidig tages behørigt hensyn til arbejdsmarkedsparternes rolle

- At sørge for beskæftigelsesfremmende udvikling af arbejdskraftomkostninger og lønfastsættelsesmekanismer

- At udvide og forbedre investering i menneskelig kapital

- At tilpasse uddannelsessystemerne til nye kompetencekrav

Disse retningslinjer skal bidrage til at nå de tre mål for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker:

– Nødvendigheden af at gøre det mere attraktivt at arbejde, øge arbejdsudbuddet og modernisere de sociale beskyttelsessystemer

– Behovet for at fremme arbejdstageres og virksomheders omstillingsevne

– Nødvendigheden af at investere yderligere i menneskelig kapital gennem bedre uddannelse og færdigheder.

I forlængelse af retningslinjerne fra Det Europæiske Råds forårsmøde i 2005 udgør forslaget til beslutning om retningslinjer for beskæftigelsen et af elementerne i udkastet til integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse. Resultaterne af Rådets drøftelser vil derfor blive forelagt Det Europæiske Råd til godkendelse i juni. De integrerede retningslinjer vil danne grundlag for de nationale reformprogrammer, som medlemsstaterne skal forelægge i efteråret 2005.

Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse afgav fælles udtalelse den 13. maj 2005 (*8986/05)*. Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 26. maj 2005. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 31. maj. Regionsudvalget har endnu ikke afgivet udtalelse.

Foreslået retsgrundlag: artikel 128, stk. 2, i traktaten - høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Beskæftigelsesudvalget er obligatorisk.

– ***Arbejdstagere i jernbanetransportsektoren - aftale mellem arbejdsmarkedets parter***

Rådet nåede til politisk enighed om et udkast til direktiv om iværksættelse af en aftale om visse aspekter af arbejdstiden for mobile arbejdstagere, der udfører interoperable grænseoverskridende tjenester i jernbanesektoren, indgået i januar 2004 mellem arbejdsmarkedets parter (Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Fællesskabet af de Europæiske Jernbaner (CER))[1].

Direktivet vil formelt blive vedtaget på en kommende samling i Rådet. Østrig, Slovakiet og Det Forenede Kongerige har oplyst, at de vil undlade at stemme ved den formelle vedtagelse af retsakten.

Da nogle delegationer har givet udtryk for betænkeligheder med hensyn til konsekvenserne af visse af direktivets aspekter, navnlig i forbindelse med liberaliseringen af jernbanesektoren, har Kommissionen lovet, at den inden den fastsatte dato for direktivets omskrivning[2] vil aflægge rapport til Rådet om de økonomiske og sociale følger af denne aftale, samt tage de nødvendige initiativer i tilfælde af en ny aftale mellem arbejdsmarkedets parter.

Aftalen omfatter hovedsagelig bestemmelser om daglig og ugentlig hviletid, pauser, køretid, fortegnelse over arbejdstimer samt om fremtidig evaluering og opfølgning.

På det socialpolitiske område giver artikel 139, stk. 1, i traktaten som bekendt arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan mulighed for at indlede en dialog, som kan føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler, som efter fælles anmodning fra de underskrivende parter kan iværksættes ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen. Den 8. februar 2005 forelagde Kommissionen sit forslag til direktiv (6364/05) og vedlagde den aftale, der var indgået mellem arbejdsmarkedets parter.

Retsgrundlag: artikel 139, stk. 2, i traktaten, der kræves ikke høring af Europa-Parlamentet[3]

---

[1] Direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9, giver mulighed for at fravige artikel 3, 4, 5, 8 og 16 for så vidt angår arbejdstagere i jernbanetransportsektoren, som arbejder om bord på tog.

[2] 3 år efter direktivets ikrafttræden

[3] Europa-Parlamentet har dog vedtaget en initiativbeslutning den 26. maj 2005 (*B6-03/9/2005).*

– ***Bilbao-agenturet og Dublin-Instituttet***

Rådet nåede til politisk enighed[1] om hvert af forordningsudkastene om ændring af forordningerne om oprettelse af:

– et europæisk arbejdsmiljøagentur[2] (9121/05);

– et europæisk institut til Forbedring af livs- og arbejdsvilkårene[3](*9119/05).*

Formålet med forordningsudkastene er navnlig at få disse to institutioner til at arbejde mere effektivt, især i forbindelse med EU's udvidelse.

Europa-Parlamentet afgav udtalelser den 28. april 2005.

Forordningerne vil blive vedtaget formelt under en kommende samling i Rådet.

Retsgrundlag: artikel 308 - samrådsprocedure med Europa-Parlamentet, Rådet træffer afgørelse med enstemmighed.

Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (Bilbao)

De fleste af Europa-Parlamentets ændringer er blevet modtaget positivt af Rådet og indarbejdet i teksten.

Agenturets hovedopgaver er:

- at indsamle og formidle oplysninger i medlemsstaterne med henblik på at informere fællesskabsinstanserne, medlemsstaterne og de berørte kredse

- at fremme og støtte samarbejde og udveksling af oplysninger og erfaringer

---

1 Rådet nåede frem til en generel indstilling til disse forordningsudkast den 4. oktober 2004 (Pressemeddelelse 12400/04).

2 Forordning (EF) nr. 2064/94 (EFT L 216 af 20.8.1994, s. 1), ændret ved forordning (EF) nr. 1654/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 38).

3 Forordning (EØF) nr. 1365/75 (EFT L 139 af 30.5.1975, s. 1), ændret ved forordning (EF) nr. 1649/2003 (EFT L 245 af 29.9.2003, s. 25).

- at give navnlig Kommissionen de oplysninger, den har brug for til at udarbejde og vurdere lovgivningen og foranstaltningerne vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

Som led i sine aktiviteter er Bilbao-agenturet særlig opmærksomt på små og mellemstore virksomheder.

Agenturets hovedkendetegn er dets oplysningsnet af nationale focal points. Gennem dette netværk arbejder agenturet tæt sammen med medlemsstaternes ansvarlige nationale myndigheder og de forskningscentre, der er udpeget til at koordinere og videresende information til og fra agenturet.

Agenturet har en trepartsbestyrelse bestående af nationale regerings-, arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter. Desuden er Kommissionen repræsenteret i bestyrelsen.

Formålet med det foreliggende forslag er at styrke bestyrelsens strategiske rolle og samtidig overdrage flere administrative opgaver til det allerede eksisterende forretningsudvalg og dermed formelt anerkende dettes rolle.

Rådet vedtog Kommissionens forslag om at ændre den oprindelige forordning, således at bestyrelsen træffer beslutninger med absolut flertal, dog ikke når der er tale om beslutninger om det årlige arbejdsprogram og beslutninger med budgetmæssige konsekvenser for de nationale focal points, der også kræver samtykke fra flertallet af medlemmerne af gruppen af regeringsrepræsentanter.

Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Dublin-Instituttet)

Instituttets opgaver består i på baggrund af praktisk erfaring at udvikle og uddybe overvejelser om forbedring af livsmiljøet og arbejdsvilkårene på mellemlang og lang sigt og at udpege de faktorer, der kan udvirke ændringer.

Instituttets bestyrelse har en trepartsbestyrelse bestående af nationale regerings-, arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter. Desuden er Kommissionen repræsenteret i bestyrelsen.

Formålet med dette forslag er at styrke bestyrelsens strategiske rolle og samtidig overdrage flere administrative opgaver til det allerede eksisterende forretningsudvalg og dermed formelt anerkende dettes rolle.

Der er indføjet en række bestemmelser med henblik på at lade vedtægten for EU-tjenestemænd omfatte instituttets personale. Instituttet har hidtil haft sin egen vedtægt.

– ***Arbejdstid***

Rådet drøftede et ændret forslag til direktiv om ændring af direktiv 2003/88/EF om tilrettelæggelse af arbejdstiden[1], som Kommissionen havde forelagt den 31. maj 2005 *(9554/05)* som følge af Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse, som blev afgivet den 11. maj 2005 *(8725/05)*.

Der erindres om, at formålet med Kommissionens forslag er at forbedre retssikkerheden med hensyn til arbejdstidsreglerne, navnlig som følge af Domstolens dom vedrørende den inaktive del af vagtperioder inden for visse erhverv, bl.a. inden for lægestanden[2].

De vigtigste ændringer, som direktivforslaget sigter mod at indføje i direktiv 2003/88/EF, vedrører:

– udvidelse af referenceperioden for beregning af den ugentlige maksimale arbejdstid til 12 måneder

– indførelse af definitioner af "vagtperiode" og af "inaktiv del af vagtperioden"

– betingelserne for anvendelse af muligheden for at afvige fra bestemmelserne vedrørende den ugentlige maksimale arbejdstid ("opt-out").

Efter drøftelserne i Rådet drog formanden følgende mundtlige konklusioner:

– Flertallet af medlemsstaterne har ikke haft tid til at se nærmere på det ændrede forslag, som Kommissionen forelagde den 31. maj. Det var derfor endnu ikke muligt at drage nogen endelige konklusioner.

– Det vigtigste punkt i drøftelserne vedrørte "opt-out". Der afspejlede sig to vidt forskellige holdninger blandt medlemsstaterne. Nogle ønskede valgfrihed og understregede nødvendigheden af økonomisk vækst og ønskede derfor "opt-out". Andre mente, at den årlige opgørelse af referenceperioden med henblik på beregning af den ugentlige arbejdstid giver så stor smidighed, at "opt-out" kan defineres nøjagtigt. Der var mange nuancer mellem disse holdninger. Delegationerne var desuden rede til at søge et rimeligt kompromis, da det haster med at finde en fællesskabsløsning for håndtering af den inaktive del af vagtperioder efter Domstolens dom i sag SIMAP og JAEGER.

---

1 EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9.
2 Sag SIMAP og Jaeger.

– Formanden noterede, at en acceptabel løsning for Rådet og Europa-Parlamentet navnlig kunne afhænge af, hvilke overvejelser man vil gøre sig dels med hensyn til problemerne for de ansatte i sundhedssektoren, dels de problemer, der skyldes, at lønmodtagerne i mange medlemsstater har indgået indtil flere arbejdskontrakter.

– Formanden noterede sig, at Kommissionen vil tage hensyn til disse to aspekter, når den i sit ændrede forslag fastsætter "opt-out"-fristen, som dog kan forventes forlænget. Men mange delegationer var betænkelige ved, at der ikke er fastsat objektive kriterier for en sådan forlængelse og understregede, at der må træffes en afgørelse, der tilgodeser medlemsstaternes interesser. Formanden noterede sig desuden, at Kommissionen er åben over for et kompromis.

– Da der var for lidt tid og manglende politisk vilje til at fortsætte drøftelserne, pålagde Rådet De Faste Repræsentanters Komité at sørge for opfølgning af drøftelserne og orientere Rådet herom.

Retsgrundlag: artikel 137, stk. 2 - samrådsprocedure med Europa-Parlamentet - Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

– ***Økonomisk migration***

Rådet udvekslede synspunkter om grønbogen om en EU-metode til at styre økonomisk migration (5436/05), som Kommissionen havde forelagt den 14. januar 2005, og drøftede navnlig, hvordan den indvirker på de nationale arbejdsmarkeders måde at fungere på inden for rammerne af den europæiske beskæftigelsesstrategi.

Grønbogen vedrører indrejseprocedurer for økonomiske migranter fra tredjelande. Den foreslår en række muligheder med henblik på gradvis indførelse af fællesskabsretlige rammer i overensstemmelse med en handlingsplan, som Kommissionen skulle forelægge i år. Handlingsplanen vil være en opfølgning af vedtagelsen af Haag-programmet, som er blevet et brohoved med hensyn til virkeliggørelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Formålet med drøftelsen var at give Kommissionen mulighed for at få et foreløbigt indtryk af delegationernes holdning til de spørgsmål, der stilles i grønbogen.

Debatten vedrørte navnlig følgende tre emner:

– fællesskabsforanstaltninger (f.eks. minimumstandarder, fremskyndede indrejseprocedurer i tilfælde af mangel på arbejdskraft i en given sektor, forbedring af EURES-ordningen ...) der kan overvejes for tredjelandsstatsborgeres adgang til de nationale arbejdsmarkeder, idet der i øvrigt må udvises smidighed for at respektere de forskellige nationale situationer

– mulighed for en sektorbestemt løsning med henblik på tredjelandsstatsborgeres adgang til de nationale arbejdsmarkeder for at fremme adgangen for visse migrantkategorier, alt efter behov

– nødvendigheden af en bedre synkronisering af procedurerne dels for indvandring og adgang til arbejdsmarkedet, dels for social integrering af tredjelandsstatsborgere i værtslandet.

Under drøftelsen erkendte delegationerne, at migrationsspørgsmålet bør gøres til genstand for en indsats på EU-plan, da tredjelandsstatsborgeres indrejse i en medlemsstat har følger for alle Den Europæiske Unions medlemsstater. En sådan indsats bør dog fuldt ud respektere subsidiaritetsprincippet og fastsætte fælles rammer for visse aspekter, uden derved at gribe ind i medlemsstaternes ansvar for styring af migrationsstrømmene.

Delegationerne kom i deres indlæg ind på følgende spørgsmål: sondringen mellem aspekter, der skal løses på EU-niveau (f.eks. databaser med oplysninger om arbejdsmarkedsbehovene), og aspekter der bedre kan løses nationalt; behovet for smidige løsninger, hvor der tages hensyn til medlemsstaternes særpræg (f.eks. forskellig demografisk udvikling i de enkelte medlemsstater); behovet for at sikre, at der ikke er en EU-statsborger, der er parat til at tage det job, der tilbydes en tredjelandsstatsborger, og behovet for at lade migrationspolitikken være ledsaget af foranstaltninger til integration af migranterne.

I øvrigt erindrede en række delegationer om, at der endnu ikke er opnået fri bevægelighed for arbejdskraften i Den Europæiske Union.

Kommissionen oplyste, at den ville tage hensyn til disse bemærkninger ved udarbejdelsen af sin handlingsplan.

– ***Europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder***

I afventen af Europa-Parlamentets udtalelse er Rådet nået frem til en generel indstilling til et udkast til forordning om oprettelse af et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder.

Kommissionen forelagde sit forslag i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 17. og 18. juni 2004 (punkt 43) [1].

Formålet med Kommissionens forslag (*7244/05)*er at oprette et institut, som kan yde EU−institutionerne og medlemsstaterne teknisk bistand, navnlig med hensyn til indsamling, analyse og spredning af oplysninger og sammenlignelige data og udvikling af redskaber, som kan bidrage til integration af politikkerne for ligestilling af mænd og kvinder.

Instituttet skal bidrage til at fremme og styrke ligestilling mellem mænd og kvinder, det skal bistå EU-institutionerne med at bekæmpe al kønsbaseret forskelsbehandling, og bidrage til, at EU's borgere får bedre kendskab til spørgsmål vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder.

Der vil blive truffet et mellemstatslig afgørelse om instituttets hjemsted. De delegationer, der er interesserede, har indgivet deres kandidatur.

Retsgrundlag: artikel 13, stk. 2, og artikel 141, stk. 3, i traktaten - samrådsprocedure med Europa-Parlamentet, Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

---

[1] 10679/04.

– ***Beijing-handlingsprogrammet – Rådets konklusioner***

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som anerkender, at:

ligestilling mellem kvinder og mænd er et grundlæggende princip i Den Europæiske Union som fastsat i EF-traktaten og et af Fællesskabets mål og en af dets opgaver, og at ligestilling mellem kvinder og mænd på alle områder er en specifik opgave for Fællesskabet,

som bekræfter, at:

det er en umistelig, integrerende og uadskillelig del af de universelle menneskerettigheder, at kvinder og piger i fuldt omfang nyder godt af alle menneskerettigheder, og dette er vigtigt for forbedringen af kvinders og pigers stilling og for fred og udvikling,

og som tager følgende i betragtning:

1. efter FN's fjerde verdenskvindekonference i Beijing i 1995 anmodede Det Europæiske Råd i Madrid (15.-16. december 1995) om en årlig gennemgang af medlemsstaternes gennemførelse af Beijing-handlingsprogrammet;

2. siden 1999 har de forskellige formandskaber udarbejdet kvantitative og kvalitative indikatorer på nogle af de 12 kritiske områder i Beijing-handlingsprogrammet, dvs.: 1999 - Kvinders deltagelse i den politiske beslutningsproces; 2000 - Kvinder i økonomien (bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv); 2001 - Kvinder i økonomien (ligeløn); 2002 - Vold mod kvinder; 2003 - Kvinders og mænds deltagelse i den økonomiske beslutningsproces; 2004 - Seksuel chikane på arbejdspladsen. Rådet har hvert år vedtaget konklusioner om disse indikatorer;

3. det luxembourgske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union præsenterede en rapport på den europæiske konference, der blev afholdt den 2.-3. februar 2005 i Luxembourg om gennemførelse af Beijing-handlingsprogrammet og resultatet af 23. særlige samling i De Forenede Nationers Generalforsamling (Beijing + 5), der indeholder en analyse af fremskridtene i Den Europæiske Union, af nationale mekanismer, deres metoder og redskaber, og peger på hindringer for fuld gennemførelse af ligestilling mellem kønnene samt de største udestående udfordringer;

4. Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2005 om "Opfølgning af Beijing-handlingsprogrammet "Platform for Action" (Beijing + 10)" og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 9. februar 2005 om "Beijing + 10: Evaluering af, hvor langt man er nået med hensyn til ligestilling mellem kønnene i Europa og i udviklingslandene";

5. den fælles erklæring vedtaget den 4. februar 2005 af EU's ministre med ansvar for ligestillingspolitikker som grundlag for fremtidige europæiske strategier;

6. den politiske erklæring vedtaget den 4. marts 2005 på 49. møde i Kommissionen for Kvinders Status om gennemførelse af Beijing-handlingsprogrammet og resultatet af 23. særlige samling i De Forenede Nationers Generalforsamling i 2000, som bekræfter erklæringen og Beijing-handlingsprogrammet,

1. ANERKENDER konklusionerne i det luxembourgske formandskabs rapport om "Fremskridt inden for EU" til opfølgning af Beijing-handelsprogrammet og resultatet af formandskabets konference om gennemgang af gennemførelsen af Beijing-handlingsprogrammet, som blev afholdt den 2.-3.-februar 2005 i Luxembourg:

2. HILSER MED TILFREDSHED den erklæring, som EU's medlemsstaters ministre med ansvar for ligestillingspolitik vedtog i Luxembourg den 4. februar 2005 som led i gennemgangen af gennemførelsen af Beijing-handlingsprogrammet (Beijing + 10), og resultatet af 23. særlige samling i De Forenede Nationers Generalforsamling i 2000;

3. HILSER MED TILFREDSHED den politiske erklæring, som FN's medlemsstater vedtog på 49. møde i Kommissionen for Kvinders Status den 4. marts 2005 i New York;

4. BEKRÆFTER PÅ NY sin støtte og sit engagement til fuld gennemførelse af de opstillede mål og forpligtelserne i erklæringen og handlingsprogrammet fra den fjerde verdenskvindekonference i Beijing, den politiske erklæring Beijing +5 og resultatet af 23. særlige samling i De Forenede Nationers Generalforsamling;

5. BEKRÆFTER PÅ NY sit tilsagn om at fremme ligestilling mellem kønnene og styrke kvinders indflydelse og stilling, herunder gennem udviklingssamarbejde og partnerskab, og anerkender, at ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og stilling har grundlæggende betydning for at opnå bæredygtig udvikling og udrydde fattigdom;

6. UNDERSTREGER behovet for konkrete skridt til både gennemførelse af ligestillingsaspektet og støtte til specifikke aktioner med henblik på at opnå ligestilling mellem kønnene;

7. TILSKYNDER medlemsstaterne og Kommissionen til at prioritere udarbejdelse af metoder og værktøjer til integrering af ligestillingsaspektet, bl.a. gender budgeting, gender audit og kønsspecifik konsekvensanalyse, i fremtiden og til at videreudvikle ekspertise og undervisning i ligestillingsspørgsmål;

8. UNDERSTREGER betydningen af en bedre dialog og et bedre samarbejde med det civile samfund og arbejdsmarkedets parter;

9. OPFORDRER medlemsstaterne og Kommissionen til i forbindelse med aktiviteter under programmet for ligestilling mellem kvinder og mænd, arbejdet i det kommende europæiske institut for ligebehandling af mænd og kvinder og andre fællesskabsaktiviteter fortsat at fokusere på de kritiske områder, der er nævnt i Beijing-handlingsprogrammet;

10. OPFORDRER medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte, fremme og udbrede forskning, fortsat at forbedre indsamlingen og sammenfatningen af rettidige, pålidelige, sammenlignelige data opdelt efter køn om de mange faktorer, der hindrer kvinder i at nyde godt af deres civile, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, herunder deres ret til udvikling, og om de krænkelser, som specielt kvinder og piger udsættes for, at udbrede resultaterne og bruge de indsamlede data til at opstille tidsbestemte mål og at evaluere gennemførelsen af kvinders menneskerettigheder;

11. OPFORDRER medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke de institutionelle mekanismer og skabe en ramme for evaluering af gennemførelsen af Beijing-handlingsprogrammet med henblik på en mere konsekvent og systematisk overvågning af fremskridtene;

12. HENSTILLER TIL Kommissionen, at den i sin årlige rapport til Det Europæiske Råds forårsmøde medtager den vurdering af relevante indikatorer, der er udviklet med henblik på opfølgning af gennemførelsen af Beijing-handlingsprogrammet;

13. BEKRÆFTER, at den gruppe på højt plan med ansvar for integrering af kønsaspektet, som Kommissionen har nedsat, har til opgave at følge op på Beijing-handlingsprogrammet i Rådet og sikre integrering af kønsaspektet i Rådets forskellige sammensætninger;

14. UNDERSTREGER betydningen af en styrkelse af forbindelsen mellem gennemførelsen af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og den valgfri protokol hertil, Beijing-handlingsprogrammet, Kairo-handlingsprogrammet, erklæringen og handlingsprogrammet fra København, årtusinderklæringen og årtusinderklæringens udviklingsmål og understreger nødvendigheden af, at der på europæisk plan vedtages en sammenhængende strategi for disse forskellige mål, der er gensidigt forstærkende;

15. OPFORDRER KRAFTIGT medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at Beijing-erklæringen og -handlingsprogrammet og Kairo-handlingsprogrammet integreres fuldt ud i forberedelsen og resultatet af årtusindtopmødet i september 2005. Med henblik på at styrke kvindernes indflydelse og stilling og opfylde årtusindudviklingsmålene bør der desuden tages fuldt hensyn til kønsperspektivet, når årtusinderklæringen revideres på højt plan, og dette bør integreres ved hjælp af de syv strategiske prioriteter, der er fastlagt i årtusindprojekterne."

SUNDHED

– ***Lægemidler til pædiatrisk brug***

I afventen af Europa-Parlamentets udtalelse havde Rådet en orienterende drøftelse om et forslag til forordning om lægemidler til pædiatrisk brug *(13880/04)* med henblik på den videre behandling af teksten.

Debatten vedrørte følgende to spørgsmål:

– forlængelse af det supplerende beskyttelsescertifikats gyldighed som incitament til investeringer i industrien for lægemidler til børn

– offentlig adgang til oplysninger om kliniske forsøg med børn for at undgå unødvendige forsøg.

Under debatten blev det især fremhævet, at det er vigtigt at fremme forskningen og forbedre adgangen til lægemidler til pædiatrisk brug på dette område, da der er behov for at fremstille lægemidler, der er tilpasset børns særlige fysiske og psykiske kendetegn.

Delegationerne erkendte endvidere, at forlængelse af det supplerende beskyttelsescertifikats gyldighed ville virke som et incitament. Nogle delegationer ønskede dog at fortsætte behandlingen af forslaget, navnlig med hensyn til forlængelsens varighed[1] og datoen for revision af en sådan ordnings konsekvenser, da en sådan foranstaltning også kan have mindre positive virkninger (f.eks. forsinket markedsføring af generiske lægemidler).

Generelt gik delegationerne ind for en bredere offentlig formidling af resultaterne af de kliniske forsøg, hvis man dermed kan undgå unødvendige kliniske forsøg, men mente, at man måtte fortsætte overvejelserne vedrørende bl.a. formidlingens omfang.

Der erindres om, at dette forslag er en opfølgning af Rådets resolution fra december 2000[2], hvori Kommissionen opfordres til at forelægge forslag om udvikling af klinisk forskning, for at der kan blive bragt lægemidler på markedet i EU, som fuldt ud tilgodeser børns specifikke behov. Det anslås således, at 50 - 90% af de lægemidler, der anvendes i pædiatrien, aldrig er blevet undersøgt specifikt eller godkendt til anvendelse i denne aldersgruppe.

---

[1] Kommissionen foreslår 6 måneder.
[2] Se Pressemeddelelse 14517/00.

Hovedformålet med forslaget er at forbedre børns sundhed og samtidig fjerne hindringerne for handelen inden for EU med lægemidler til børn.

Der er tale om følgende mål:

- sikre at de lægemidler, der anvendes i pædiatrien, underkastes forskning af høj kvalitet;
- påse, at disse lægemidler bliver behørigt godkendt;
- forbedre oplysninger om anvendelsen af lægemidler, der specifikt er bestemt til børn.

Man skal undgå at udsætte børn for unødvendige kliniske forsøg.

Med henblik herpå indeholder forslaget en kombination af forpligtelser og incitamenter, hvor den vigtigste forpligtelse er kravet om at levere et pædiatrisk forskningsprogram som en del af proceduren for at opnå markedsføringstilladelse. Incitamenter gives gennem forlængede enerettigheder eller for ikke-patenterede lægemidler indførelsen af en ny type markedsføringstilladelse.

Den foreslåede ordning omfatter humanmedicinske lægemidler som omhandlet i direktivet om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler.

Forslaget indfører også et par ændringer til forordningen om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler[1], direktivet om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler [2] og forordningen om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler[3], der alle er udarbejdet i fuld overensstemmelse med EU's direktiv om kliniske forsøg[4].

Foreslået retsgrundlag: artikel 95 i traktaten - samrådsprocedure med Europa-Parlamentet - Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

---

1 Forordning (EØF) nr. 1768/92 (EFT L 182 af 2.7.1992, s. 1), senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
2 Direktiv 2001/83/EF (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67), senest ændret ved direktiv 2004/27/EF (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 34).
3 Forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).
4 Direktiv 2001/20/EF (EFT L 121 af 1.5.2001, s. 34).

– ***Ernæringsanprisninger***

Rådet nåede med enstemmighed til politisk enighed om et udkast til forordning om, hvilke ernærings- og sundhedsanprisninger[1] der må anføres på mærkning, præsentation og reklame for fødevarer.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 26. maj 2005. Teksten til forordningsudkastet vil formelt blive vedtaget f Rådet som *fælles holdning* efter endelig udformning på de officielle sprog og dernæst blive forelagt Europa-Parlamentet til andenbehandling.

Fødevareindustrien har reageret på en stigende forbrugerinteresse i de oplysninger, der er anført på mærkningen af fødevarer, ved at fremhæve produkters næringsværdi ved hjælp af anprisninger i kommerciel kommunikation (mærkning, præsentation og reklame).

For at undgå at vildlede forbrugerne og for at sikre, at anprisninger anvendes rigtigt som et markedsføringsredskab, er formålet med den foreslåede forordning alene at tillade anprisninger, der er klare og meningsfyldte for forbrugeren. Den person, der markedsfører fødevaren, bør kunne begrunde anprisningen.

Den foreslåede forordning dækker fødevarer, der skal leveres som sådanne til slutbrugeren eller leveres til restauranter, hospitaler, skoler, kantiner og lignende storkøkkener.

Kommissionen har foreslået *(11646/03)* en harmonisering af reglerne på EU-plan for at sikre et højt forbrugerbeskyttelses- og folkesundhedsniveau og for at fjerne de hindringer for fødevarers frie bevægelighed og for et velfungerende indre marked, der skyldes forskellige nationale lovgivninger.

Foreslået retsgrundlag: artikel 95 i traktaten - samrådsprocedure med Europa-Parlamentet - Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

---

[1] En anprisning er en meddelelse, der erklærer, foreslår eller antyder, at en fødevare har særlige egenskaber; en sundhedsanprisning er en anprisning, der erklærer, foreslår eller antyder, at der er en forbindelse mellem en fødevare og sundhed; en ernæringsanprisning er en anprisning, der erklærer, foreslår eller antyder, at en fødevare har særlige ernæringsegenskaber på grund af sit kalorieindhold eller sine næringsstoffer (f.eks. "fedtfattig" "stort C-vitamin-indhold", "proteinrig").

– ***Tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer***

Rådet nåede med kvalificeret flertal til politisk enighed[1] om et udkast til forordning om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 26. maj 2005. Teksten til forordningsudkastet vil formelt blive vedtaget f Rådet som *fælles holdning* efter endelig udformning på de officielle sprog og dernæst blive forelagt Europa-Parlamentet til andenbehandling.

Formålet med forordningsudkastet er at harmonisere de nationale bestemmelser for tilsætning af næringsstoffer (vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer) til fødevarer og sikre, at de markedsførte fødevarer er sikre og mærket relevant og klart, således at forbrugerne kan foretage bevidste valg, samt at varerne ikke udgør nogen risiko for folkesundheden. Denne harmonisering er også nødvendig for at fremme disse varers frie bevægelighed i Fællesskabet. I teksten nævnes det, hvilke vitaminer og mineraler der kan tilsættes fødevarer, og i hvilken form og under hvilke betingelser.

Forordningsudkastets bestemmelser gælder ikke kosttilskud, som er omfattet af direktiv 2002/46/EF[2], og berører ikke de specifikke bestemmelser for levnedsmidler til særlig ernæring, nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser, tilsætningsstoffer og aromaer og godkendte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder.

Foreslået retsgrundlag: artikel 95 i traktaten - samrådsprocedure med Europa-Parlamentet - Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

---

[1] Danmark vil stemme imod, når denne forordning vedtages.
[2] EFT L 183 af 12.07.2002, s. 51.

– ***Handlingsprogram for sundhed og forbrugerbeskyttelse***

Rådet drøftede afsnittet om sundhed i forslaget til afgørelse om oprettelse af et handlingsprogram for sundhed og forbrugerbeskyttelse (2007/2013) *(8064/05)*.

Ifølge forslaget til programmet for Fællesskabets indsats inden for sundhed og forbrugerbeskyttelse 2007-2013 skal EU's fremtidige indsats inden for folkesundhed fokusere på fem mål:

– beskytte borgerne mod sundhedstrusler

– fremme politikker, der fører til en sundere livsstil

– bidrage til at reducere forekomsten af alvorlige sygdomme i EU

– bidrage til udvikling af mere effektive sundhedssystemer og

– støtte ovennævnte mål ved at tilvejebringe oplysninger og analyser om sundhed.

Drøftelserne fokuserede på spørgsmålet om, hvorvidt disse mål svarer til sundhedsministrenes forventninger.

Under drøftelserne fik delegationerne lejlighed til at meddele deres foreløbige reaktioner på Kommissionens forslag, hvori de igangværende to programmer for folkesundhed og forbrugerbeskyttelse samles under ét.[1]

Delegationerne understregede endvidere, at det er nødvendigt at øge den merværdi, som de fælles aktioner tilfører, og mindede bl.a. om nytten af et bedre samarbejde mellem medlemsstaternes sundhedssystemer og en bedre imødegåelse af grænseoverskridende sundhedstrusler (pandemier).

---

[1] Afgørelse nr. 1786/2002/EF (EFT L af 9.10.2002, s. 1) og nr. 20/2004/EF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 1), ændret ved afgørelse nr. 786/2004/EF (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 7).

De mindede endvidere om, at risikofaktorerne skal imødegås for at forebygge de store sygdomme.

Efter drøftelserne konkluderede formanden, at delegationerne i vid udstrækning var enige i de mål, som Kommissionen havde foreslået.

Foreslået retsgrundlag: artikel 152 og 153 i traktaten - samrådsprocedure med Europa-Parlamentet - Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

– ***Fedme, ernæring og fysisk aktivitet - Rådets konklusioner***

Rådet havde en udveksling af synspunkter om spørgsmålet om bekæmpelse af fedme, hvorefter det vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

1. UNDERSTREGER, at traktatens artikel 152 foreskriver, at der skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter, og at artikel 153 foreskriver, at forbrugerbeskyttelseshensyn inddrages ved udformningen og gennemførelsen af andre af Fællesskabets politikker og aktiviteter;

2. ERINDRER OM, at et af målene i programmet for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed (2003-2008) er at fremme sundheden og forebygge sygdomme ved at inddrage sundhedsdeterminanter i alle politikker og aktiviteter, især ved at udarbejde og gennemføre strategier og foranstaltninger vedrørende livsstilsrelaterede sundhedsdeterminanter, såsom ernæring og fysisk aktivitet, bl.a. med henblik på bevidstgørelse af offentligheden;

3. HENVISER TIL Rådets resolution af 14. december 2000 om sundhed og ernæring[1], konklusionerne fra Rådet og sundhedsministrene, forsamlet i Rådet, af 15. maj 1992 vedrørende ernæring og sundhed[2], resolutionen af 3. december 1990 om en fællesskabsaktion vedrørende ernæring og sundhed[3], Rådets konklusioner af 2. december 2002 om fedme[4], Rådets konklusioner af 2. december 2003 om sund levevis[5] samt Rådets konklusioner af 2. juni 2004 om fremme af hjertesundheden;

4. UNDERSTREGER PÅ NY Den Europæiske Unions støtte til vedtagelsen af den globale strategi for kost, fysisk aktivitet og sundhed på Verdenssundhedsforsamlingen i maj 2004 og anerkender det afgørende bevismateriale i rapporten om kost, ernæring og forebyggelse af kroniske sygdomme[6], som understøtter de foranstaltninger, der foreslås i den globale strategi;

5. ERKENDER, at usund levevis i stadig højere grad bidrager til den belastning, som det betydelige antal kroniske sygdomme udgør;

---

1 EFT C 20 af 23.1.2001, s. 1.
2 EFT C 148 af 12.6.1992, s. 2.
3 EFT C 329 af 31.12.1990, s. 1.
4 EFT C 11 af 17.1.2003, s. 3.
5 EUT C 22 af 27.1.2004, s. 1.
6 Diet, Nutrition and the Prevention of Chronic Diseases, Report of a joint WHO/FAO Expert Consultation, WHO Technical Report Series 916, 2003.

6. ERKENDER de muligheder, som fremme af sund kost og fysisk aktivitet giver for at mindske risikoen for en række sygdomme og helbredstruende tilstande såsom fedme, forhøjet blodtryk, hjertesygdomme, diabetes, slagtilfælde, osteoporose og visse kræftformer samt for at forbedre livskvaliteten i betydelig grad;

7. ERKENDER de gavnlige virkninger - såvel for de enkelte borgere som for de nationale sundhedssystemer - af sund kost og fysisk aktivitet med henblik på forebyggelse og behandling af kroniske sygdomme;

8. NOTERER SIG MED BEKYMRING den stigende forekomst af fedme i hele Den Europæiske Union, navnlig hos børn, samt de negative følger heraf for blandt andet sundheden på hjerte-kar-området og type 2-diabetes;

9. ERKENDER, at det er vigtigt at afhjælpe de uligheder, der kan forekomme i medlemsstaterne med hensyn til fedme, kost og fysisk aktivitet;

10. ERKENDER, at fedme er en tilstand med mange forskellige årsager, der kræver en bred forebyggelsesstrategi, herunder en fælles indsats fra flere aktører på lokalt, regionalt, nationalt, europæisk og globalt plan;

11. ERKENDER, at det er nødvendigt at sikre inddragelse af alle aktører med henblik på at skabe en social bevidsthed omkring betydningen af sund kost og fysisk aktivitet, især hos børn, og modvirke vildledende reklamer;

12. HILSER den europæiske handlingsplatform for kost, fysisk aktivitet og sundhed, som Kommissionen netop har iværksat, VELKOMMEN som et vigtigt fremskridt på dette felt, der forventes at bidrage til at fremme sund ernæring og fysiske aktiviteter og til at bringe den nuværende fedmetendens til ophør gennem en beslutsom indsats fra de aktører, der er repræsenteret i handlingsplanen, og TILSKYNDER medlemsstaterne, til at iværksætte passende initiativer som led i deres samlede nationale strategi samt indgå i et samspil med den europæiske handlingsplan;

13. UNDERSTREGER betydningen af at styrke sammenhængen mellem indsatsen for at fremme sund kost og fysisk aktivitet og andre fællesskabspolitikker, bl.a. inden for landbrugs-, transport-, miljø-, kultur-, uddannelses- og forbrugerpolitik. Hver gang der forberedes ny eller revideret fællesskabslovgivning med konsekvenser for ernæring og fysisk aktivitet, bør der tilstræbes et samspil med målsætningen for de sundhedspolitiske foranstaltninger. Desuden bør bekæmpelse af fedmeepidemien og fremme af sund kost og fysisk aktivitet integreres i dagsordenen for andre relevante rådssamlinger;

14. ERKENDER, at fysisk aktivitet må anses for en fast bestanddel af en sund livsstil, og at det er yderst vigtigt at lære at sætte pris på sport og fysisk aktivitet i skolen og i fritiden samt modtage undervisning om sund levevis fra en tidlig alder;

15. UDTRYKKER DERFOR TILFREDSHED MED, at Kommissionen agter at fremlægge en grønbog om ernæring, fysisk aktivitet og sundhed senere på året samt forberede en meddelelse fra Kommissionen i 2006, der skal inddrage resultaterne af den offentlige høring, som indledes med grønbogen;

16. OPFORDRER medlemsstaterne og i relevant omfang Europa-Kommissionen til at udforme og gennemføre initiativer med henblik på at fremme sund kost og fysisk aktivitet, herunder:

    1) at sætte borgerne i stand til at vælge sund kost og sikre, at der er økonomisk overkommelige og let tilgængelige muligheder for at få sund kost

    2) at øge borgernes viden om forholdet mellem kost og sundhed samt mellem energiindtag og energiforbrug, om kostvaner, der nedsætter risikoen for kroniske sygdomme, og om valg af sunde fødevarer

    3) at sikre, at forbrugerne ikke vildledes af reklame- og markedsføringsaktiviteter, og navnlig at børns godtroenhed og begrænsede erfaring med medierne ikke udnyttes

    4) at sætte sundhedspersonale, herunder ernæringseksperter, samt andre fagfolk med godkendte kvalifikationer på dette område, i stand til rutinemæssigt at give praktisk vejledning til patienter og deres familie om fordelene ved en optimal kost og større fysisk aktivitet, samt at bidrage til udveksling af god praksis på dette område

    5) at opfordre de aktører, der har mulighed for at bidrage til fremme af sund kost (f.eks. fødevareproducenter, forarbejdningsindustrien, detailhandlere og cateringvirksomheder), til at tage initiativer med dette sigte, for eksempel gennem frivillige foranstaltninger eller aftaler

    6) at integrere ernæring og fysisk aktivitet i alle relevante politikker på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan som f.eks. politikkerne til mindskelse af de skadelige virkninger af umådeholdent alkoholforbrug, samt at skabe de nødvendige betingelser til støtte herfor

7) at overvåge tendenserne med hensyn til sund ernæring og fysisk aktivitet i befolkningen og videreudvikle forskningen og det videnskabelige grundlag for indsatsen på dette område, bl.a. gennem udveksling af god praksis på europæisk plan

8) at fremme undervisning om og udbuddet af sund kost i skolerne, navnlig med hensyn til overdreven indtagelse af meget energiholdige mellemmåltider og sukkersødede læskedrikke, og tilskynde børn og unge til at motionere dagligt

9) at udvikle aktiviteter for børn vedrørende ernæring og idræt som en integreret del af den almindelige sundhedsundervisning, der også bør fokusere på spørgsmål som bekæmpelse af rygning, umådeholdent alkoholforbrug og narkotikamisbrug samt fremme seksuel og mental sundhed

10) at tilskynde arbejdsgiverne til at tilbyde et udvalg af sund kost i personalekantinerne og eventuelt sørge for faciliteter, der tilskynder til fysisk aktivitet

11) at fremme udvikling af bymiljøer, der lægger op til fysisk aktivitet, herunder at sørge for sikre cykelstier og fodgængerstier."

– ***Hiv/aids - Rådets konklusioner***

Rådet vedtog følgende konklusioner om bekæmpelse af hiv/aids:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

1. SOM HENVISER til forpligtelseserklæringen om hiv/aids vedtaget den 27. juni 2001 på De Forenede Nationers Generalforsamlings særlige samling om hiv/aids, der er et tegn på, at man er ved at finde den respons, der er nødvendig for en vellykket bekæmpelse af hiv/aids,

2. SOM HENVISER TIL Rådets henstilling af 18. juni 2003 om forebyggelse og reduktion af helbredsskader forbundet med narkotikamisbrug[1], hvori det understreges, at medlemsstaterne for at opnå en betydelig reduktion af narkotikarelaterede helbredsskader skal tilbyde et udvalg af forskellige tjenester og faciliteter,

3. SOM PÅ NY BEKRÆFTER betydningen af konferencen *"Breaking the Barriers - Partnership to fight HIV/AIDS in Europe and Central Asia"* (den 23.-24. februar 2004 i Dublin, Irland), i og med at den understregede den trussel, som det stigende antal hiv/aids-tilfælde udgør,

4. SOM i den forbindelse HENVISER TIL den anmodning om at styrke Den Europæiske Unions kapacitet til effektivt at bekæmpe spredningen af hiv/aids, som blev fremsat i Dublin-erklæringen om partnerskabet til bekæmpelse af hiv/aids i Europa og Centralasien,

5. SOM UDTRYKKER TILFREDSHED MED Vilnius-erklæringen fra ministerkonferencen *"Europe and HIV/AIDS - New Challenges, New Opportunities"* (den 17. september 2004 i Vilnius, Litauen), der understreger behovet for en fælles indsats for at *styrke* det overordnede forebyggelsesarbejde, bl.a. opbygning af menneskelige ressourcer og bæredygtige sundhedsinfrastrukturer, for at *give alle adgang til* pleje, støtte og behandling og for at *opbygge* effektive partnerskaber mellem regeringerne, civilsamfundet, den private sektor og internationale partnere; som desuden ERKENDER, at de mest sårbare befolkningsgrupper i Europa omfatter stiknarkomaner og deres seksualpartnere, homoseksuelle mænd, prostituerede, kvinder udsat for menneskehandel, fanger, etniske minoriteter og migranter, der har tætte forbindelser til lande med en høj forekomst af hiv/aids,

---

[1] EUT L 165 af 3.7.2003, s. 31.

6. SOM UDTRYKKER TILFREDSHED MED Kommissionens arbejdsdokument af 8. september 2004 med titlen *"En koordineret og integreret strategi for bekæmpelse af hiv/aids-epidemien i Den Europæiske Union og de omkringliggende lande"*,

7. SOM UDTRYKKER TILFREDSHED MED Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 29. oktober 2004 med titlen *"En sammenhængende europæisk politisk ramme for eksterne foranstaltninger til bekæmpelse af hiv/aids, malaria og tuberkulose"* og ANERKENDER Rådets konklusioner af 23. november 2004, hvori Rådet tilsluttede sig nævnte meddelelse og opfordrede bl.a. Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at seksuel og reproduktiv sundhed er en væsentlig del af bekæmpelsen af hiv og aids,

8. SOM HENVISER TIL Rådets konklusioner af 23. november 2004 om et fornyet tilsagn fra EU om støtte til den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) inden for rammerne af årtusindudviklingsmålene,

9. SOM NOTERER SIG udvekslingen af god praksis med hensyn til forebyggelse gennem informationskampagner, adgang til antiretroviral behandling med særlig fokus på stiknarkomaner og migranter samt forebyggelse af overførsel fra mor til barn på mødet i den udvidede hiv/aids-tænketank (den 5.-6. april 2005 i Luxembourg),

10. SOM SER MED TILFREDSHED PÅ det uformelle ministermøde "Sundhed i Europa: beskyttelse af europæiske borgeres sundhed" (den 13.-14. april 2005 i Paris) om en europæisk strategi og forskning i en hiv-vaccine,

11. SOM UNDERSTREGER, at hiv/aids-epidemien og de underliggende fænomener, der bidrager til dens spredning, er almindelig udbredt, forårsager menneskelig lidelse og invaliditet, øger risikoen for social udstødelse og har negativ indvirkning på de nationale økonomier,

12. SOM ERKENDER, at der ud over en fortsat styrkelse af de eksisterende metoder til forebyggelse af sygdommen er behov for at videreudvikle forskning, overvågning og metoder til effektive indgreb med henblik på at kunne tackle hiv/aids-epidemien med dens mange facetter,

13. SOM ERKENDER, at hiv/aids, ligesom andre epidemier af smitsomme sygdomme, i vid udstrækning får næring fra samme faktorer, herunder bl.a. manglende lighed mellem mænd og kvinder, fattigdom og social marginalisering af de mest sårbare befolkningsgrupper,

14. SOM ANERKENDER, at der er behov for at tackle de mange problemer i forbindelse med bekæmpelsen af hiv/aids-epidemien ved at øge samarbejdet mellem Kommissionen, medlemsstaterne, tiltrædelses-, kandidat- og nabolandene og internationale organisationer som f.eks. UNAIDS med inddragelse af personer, der lever med hiv/aids, og de berørte civilsamfund,

15. SOM NOTERER SIG, at det er medlemsstaterne, der har det primære ansvar for sundhedssystemerne, men at der er en ekstra gevinst ved at tackle hiv/aids-epidemien på både europæisk og globalt plan, bl.a. ved at anvende relevante udviklingspolitikker,

OPFORDRER medlemsstaterne til

- at fremme gennemførelsen af Dublin-erklæringen om partnerskabet til bekæmpelse af hiv/aids i Europa og Centralasien og Vilnius-erklæringen fra ministerkonferencen *"Europe and HIV/AIDS - New challenges, New Opportunities"*

- at tage yderligere skridt til at sikre, at der i samarbejde med personer, der lever med eller er ramt af hiv, gennemføres, opretholdes og videreudvikles nationale koordinationsstrukturer, strategier og finansieringsplaner for hiv/aids, som omfatter flere sektorer, og at der udveksles god praksis og erfaringer på fællesskabsplan

- at tage yderligere skridt til at forbedre den almindelige viden om forebyggelsen af hiv-smitte og andre seksuelt overførte infektioner og øge offentlighedens bevidsthed herom samt informere om seksuel og reproduktiv sundhed og udvikle og gennemføre evidensbaserede, målrettede aktiviteter med henblik på at dække bestemte sårbare befolkningsgrupper

- at tage yderligere skridt til at fremme sikker og ansvarlig seksuel adfærd og praksis, herunder brug af kondom, og udbygge stiknarkomaners adgang til forebyggelse, behandling for narkotikamisbrug og skadebegrænsningstjenester

- at træffe passende foranstaltninger til at rådgive og støtte personer med hiv/aids, deres familier og venner og til, gennem relevant lovgivning eller med andre midler, at skabe og opretholde en respektfuld, ikke-diskriminerende og tolerant indstilling og adfærd i samfundet over for personer med hiv/aids

- fortsat at arbejde på at opretholde og videreudvikle et bæredygtigt, økonomisk overkommeligt og tilgængeligt sundhedssystem som grundlag for forebyggelse, behandling og pleje og i den forbindelse lægge særlig vægt på, at alle, der har behov for det, har adgang til antiretroviral behandling samt anden lægebehandling til en overkommelig pris

- i samarbejde med Kommissionen og med behørig hensyntagen til Fællesskabets rammeprogram for forskning at styrke samarbejdet om kliniske forsøg i den fortsatte stræben efter at udvikle hiv-vacciner og mikrobiocider som led i et samlet globalt svar

- at tage hensyn til muligheden for at anvende horisontale EF-finansieringsinstrumenter ved gennemførelsen af samlede nationale strategier

- at fortsætte et tæt samarbejde med Kommissionen og andre relevante internationale organisationer og agenturer, når de planlægger og aftaler specifikke bilaterale aktioner som led i naboskabs- og udviklingspolitikker,

OPFORDRER Kommissionen til

- at støtte medlemsstaternes indsats for at implementere Dublin-erklæringen og Vilnius-erklæringen

- at bidrage til bestræbelserne på at forbedre den almindelige viden om forebyggelsen af hiv-smitte og andre seksuelt overførte infektioner og øge offentlighedens bevidsthed herom

- at bidrage til aktiviteter, der sigter mod at skabe en respektfuld, ikke-diskriminerende og tolerant indstilling og adfærd i samfundet over for personer med hiv/aids

- at lette anvendelsen af bestående EF-finansieringsinstrumenter til gennemførelsen af samlede nationale hiv/aids-strategier i medlemsstaterne og i nabolandene

- at fremme investering i relevant forskning og udvikling af effektive, adfærdsmæssige og risikoreducerende samt profylaktiske tiltag, såsom vacciner og mikrobiocider, og i helbredelse

- at tilskynde Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme til yderligere at styrke og koordinere de nuværende aktiviteter vedrørende overvågning af overførbare sygdomme, herunder hiv/aids, i koordination med nationale institutter og internationale specialiserede laboratorier

- at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne, tiltrædelses-, kandidat- og nabolandene og de relevante internationale organisationer for at fremme udvekslingen af god praksis og fælles projekter

- at fremme og fortsætte dialogen og samarbejdet med lande på regionalt og globalt plan samt med internationale organisationer såsom UNAIDS inden for såvel sundheds- som udviklingspolitik, for at gøre yderligere regionale og globale fremskridt i bekæmpelsen af spredningen af hiv."

Disse konklusioner vil blive forelagt Det Europæiske Råd i juni sammen med de konklusioner, der blev vedtaget af Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 24. maj 2005.[1]

[1] 8817/05.

– ***Mental sundhed - Rådets konklusioner***

Rådet vedtog følgende konklusioner vedrørende en fællesskabsindsats for mental sundhed:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

1. SOM ERINDRER OM Rådets resolution af 18. november 1999 om fremme af mental sundhed[1], som bl.a. opfordrer Kommissionen til at overveje at integrere aktiviteter over temaet mental sundhed i det fremtidige handlingsprogram for folkesundhed,

2. SOM ERINDRER OM Rådets resolution af 29. juni 2000 om foranstaltninger vedrørende sundhedsdeterminanter[2]

3. SOM ERINDRER OM Rådets konklusioner af 5. juni 2001 om en fællesskabsstrategi til mindskelse af alkoholrelaterede skader[3], der bl.a. understreger, at der er en nøje sammenhæng mellem alkoholmisbrug, social udstødning og psykisk sygdom,

4. SOM ERINDRER OM Rådets konklusioner af 15. november 2001 vedrørende bekæmpelse af stress- og depressionsrelaterede problemer[4], der bl.a. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at øge kendskabet til fremme af mental sundhed inden for den primære sundhedspleje og andre sundhedstjenester samt de sociale tjenester,

5. SOM erindrer om Rådets konklusioner af 2. juni 2003 om bekæmpelse af stigmatisering og forskelsbehandling i forbindelse med psykiske sygdomme[5], der bl.a. opfordrer medlemsstaterne til i særlig grad at fokusere på den virkning, som problemer i forbindelse med stigmatisering og forskelsbehandling på grund af psykiske sygdomme har i alle aldersgrupper, og sikre, at disse problemer erkendes, idet der lægges særlig vægt på at begrænse risikoen for social udstødelse,

6. SOM ERINDRER OM Rådets konklusioner af 2. juni 2004 om mindskelse af alkoholrelaterede skader og om unge, der understreger, at problemerne med alkoholrelaterede dødsfald og lidelser, især blandt unge, som kunne være undgået, er blevet et fælles anliggende, og at der er behov for samarbejde og koordinering på fællesskabsplan.

---

1 EFT C 86 af 24.3.2000, s. 1.
2 EFT C 218 af 31.7.2000, s. 8.
3 EFT C 175 af 20.6.2001, s. 1.
4 EFT C 6 af 9.1.2002, s. 1.
5 EUT C 141 af 17.6.2003, s. 1.

7. SOM ERINDRER OM, at formålet med programmet for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed (2003-2008)[1] bl.a. er at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau hos mennesker ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter ved fremme af en integreret sundhedsstrategi på tværs af sektorer og at løse problemer med helbredsmæssige og mentale uligheder,

8. SOM BIFALDER resultatet af WHO's europæiske ministerkonference om mental sundhed - "Facing the Challenges, Building Solutions" den 12.-15. januar 2005 i Helsinki, der fremhævede betydningen af at udarbejde en dagsorden og gennemføre en handlingsplan for medlemsstaterne for de næste fem til ti år vedrørende mental sundhed med særlig vægt på at fremme menneskers velbefindende og få dem til at fungere bedre ved at fokusere på deres forcer og ressourcer, således at deres fleksibilitet styrkes og deres beskyttende eksterne faktorer forbedres,

9. SOM BIFALDER erklæringen og handlingsplanen fra konferencen, som sundhedsministrene for WHO's medlemsstater i den europæiske region har tilsluttet sig som svar på udfordringen om i de næste fem til ti år at udarbejde, gennemføre og evaluere politikker og lovgivning med henblik på aktiviteter inden for mental sundhed, som kan forbedre hele befolkningens velbefindende,

10. SOM ERKENDER, at der er en[2] vigtig sammenhæng mellem indsatsen for mental sundhed og Kommissionens meddelelse om den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden, navnlig for så vidt angår fremme af en strategisk tilgang til bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder,

11. SOM UNDERSTREGER nødvendigheden af i højere grad at erkende, at mental sundhed afhænger af omfattende sociale, økonomiske og strukturelle faktorer, og at den bidrager afgørende til nationernes sociale kapital, samt nødvendigheden af at søge synergier mellem handlingsplanen og resultaterne af de projekter, der finansieres over Fællesskabets nuværende og fremtidige folkesundhedsprogrammer,

12. SOM GENTAGER, at der er behov for at fremme synligheden af og den offentlige bevidsthed om dels betydningen af mental sundhed hos den enkelte, dels den specifikke rolle, der knytter sig til, og de fordele, der kan opnås ved at udforme og gennemføre relevante og sammenhængende folkesundhedspolitikker,

---

[1] EFT L 271 af 9.10.2002, s. 1.
[2] KOM(2005) 33 endelig af 9.2.2005.

13. SOM FINDER, at spørgsmålet om mental sundhed bør uddybes yderligere som en integrerende faktor i Fællesskabets nuværende og kommende sundhedsstrategi,

14. SOM BIFALDER Kommissionens hensigt om i løbet af sommeren 2005 at forelægge en grønbog om mental sundhed med forslag til en indsats såvel på fællesskabsplan som i medlemsstaterne vedrørende oplysning om mental sundhed, fremme af mental sundhed og forebyggelse af mentale sygdomme med henblik på at udstikke godkendte rammer for indsatsen og overvågningen,

OPFORDRER medlemsstaterne til:

– alt efter deres respektive behov at rette den fornødne opmærksomhed mod gennemførelsen af den erklæring og handlingsplan, som blev godkendt af WHO's europæiske ministerkonference om mental sundhed og samtidig erkende, at gennemførelsen af de relevante aktioner skal ses i et langsigtet perspektiv;

– at tage skridt til at indsamle sammenlignelige data af god kvalitet om mental sundhed og om de økonomiske og sociale følger af almene mentale sundhedsproblemer, om nødvendigt under anvendelse af Fællesskabets folkesundhedsprogram;

– at tage skridt til at udforme og gennemføre omfattende, integrerede og effektive ordninger vedrørende mental sundhed, som omfatter fremme og forebyggelse samt behandling, rehabilitering, pleje og rekonvalescens, således som det blev fremhævet i den erklæring, der blev vedtaget af WHO's europæiske ministerkonference om mental sundhed;

– at videreudvikle relevante overvågnings- og evalueringsmekanismer, som gør det muligt at foretage fornuftige og pålidelige sammenligninger af situationen med hensyn til mental sundhed samt tilskyndelses- og forebyggelsespraksis i og mellem medlemsstaterne indbyrdes;

– at overveje den bedst mulige anvendelse af relevante finansieringsinstrumenter såsom strukturfondene, Phare og Twinning-programmerne, som kan dække specifikke behov og udfordringer med hensyn til mental sundhed

OPFORDRER Kommissionen til:

– i samarbejde med WHO og andre relevante internationale organisationer at støtte gennemførelsen af den erklæring og handlingsplan, som blev vedtaget af WHO's europæiske ministerkonference om mental sundhed,

– at sikre, at der i den samlede konsekvensanalyse af fremtidig relevant fællesskabslovgivning tages hensyn til mentale sundhedsaspekter,

– at fremhæve den nøje sammenhæng mellem mental og fysisk sundhed og alkohol- og narkotikamisbrug,

– at den i sine aktiviteter vedrørende mental sundhed er særlig opmærksom på sårbare stadier i livet med særligt fokus på spædbørn, børn og unge samt ældre."

Eventuelt

Formandskabet og Kommissionen orienterede endvidere Rådet om følgende punkter:

– Det europæiske år for arbejdstagernes mobilitet (2006) *(9326/05)*

– G10-gruppen vedrørende Lægemidler *(9368/05)*

– Forslag til Rådets forordning om fastsættelse af gebyrer til Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (*7798/05*)

– Det internationale sundhedsregulativ

– inden for rammerne af WHO (*9416/05*)

– WHO's rammekonvention om tobakskontrol (*9443/05*)

– Planlægning af Fællesskabets beredskab og indsats over for influenzapandemier (*9419/05*)

– Forslag til direktiv om tilsætningsstoffer til fødevarer og sødestoffer - Statusrapport

– Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (*9420/05*)

– Miljø og sundhed (*9421/05*)

– Udviklingen inden for sundhedsydelser i Den Europæiske Union (*9422/05*)

– Formandskabets aktiviteter - Afholdte og planlagte konferencer (*9303/05*)

– Beretning om gennemførelsen af direktivet om tobaksvarer (*9423/05 + 9487/05*)

– Ikke-forskelsbehandling og lige muligheder – Forslag til afgørelse om at gøre 2007 til ligestillingsår *(9631/05)*

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT

Ingen